

Q O Ş M A

VAHİD ÄZİZ

Bahar geär, payız gälär -
Neä gälär, bilmäk olmaz,
Köäköädä, ay meşälär,
Sizi mänä tapşırıdı yaz.

Durnaları saydı verdi,
Gülü düzä yaydı verdi,
Körpäm dä bir paydı, verdi,
Özü mänä tapşırıdı yaz.

Solub getdi qar çiäyi,
Qönäländi nar çiäyi,
Qarlı qışa deyäcäyi,
Sözü mänä tapşırıdı yaz.

* * *

Bağların bar vaxtıdı,
Bağbanın kâr vaxtıdı,
Görmürsän payız gälir,
He indi yar vaxtıdı.

Bu qala çätin qala,
Yolları çätin qala,
Yaxşı qızı yazda seç,
Payızda çätin qala.

* * *

Bu sähär, ilk gälmasını
dedi körpäm,
Bir säs dä artdı dünyada,
Bir insan da bağıracaq
Säadätin yollarında,
Bir insan da qorxudacaq
qaranlığı,
Säsläyəcək Günäşi.

Bu sähär, ilk gälmasını dedi körpäm,
Gördüm ki,
bir dişi çıxıb -
Doğrayıb gälmä - gälmä
anlaşılmaz qığıltıları...

AKT. MUHAMMET APAYDIN

(Azerbaycan; *Edebi - Bedii Jurnal* 1981-1, s.69)

KELİMELEER:

Qoşma : Koşma, şiir.
Payız : Sonbahar, güz.
Köäköeç : Toplu göç (Burada mevsim deęişikli-
ği).
Ay meşälär : Ey orman!
Tapşır- : Havale etmek üzerine yüklemek.
Mänä : Bana.
Körpä : Bebek.
Pay : Hediye, bahşış.

Bar : Meyve, yemiş.
Vaxtıdı : Vaktidir.
Görmürsän : Görmüyor musun?
He indi : Şimdi deęil.
Sähär : Sabah.
Gälmä : (Burada) Garip söz, ilk konuşma de-
nemesi.
Çıxıb : Çıkmış.
Doğrayıb : Parçalamış, sökmüş, başarmış.
Qığıltı : Bebeklerin çıkardığı ses.